

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ע"ח ע"א

תקונא תלתין ושתא • תקונא שבע ותלתין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

דילָה, דַּאִיהִי רְשׁוֹת הָרַבִּים יִין נֶסֶךְ זֹנָה, עֲלִיָּה אֶתְמַר (במדבר יט יג) אֶת מִקְדָּשׁ יְהוֹ"ה טִמָּא וְנִכְרְתָה וכו', וְהָאִי נִקְוָדָה אִיהִי אוֹת דְּשַׁבַּת אוֹת דִּימִין טָבִין אוֹת דְּתַפְלִין אוֹת דְּבִרִית מִילָה, עֲטֶרֶת דְּבִרִית, תִּנָּא דְּסִפְר תוֹרָה קָרִינָן לִיה, כְּתָרָא בְּרִישׁ כָּל צַדִּיק, נִקְוָדָה וְעֲלָה אֶתְמַר אָדָם וְחֹהָה דְּהוּ דוּ פְּרָצוּפִים, וְעֲלָה אֶמְרָה סִיְהֶרָא אִי אֶפְשָׁר לְשַׁנֵּי מְלָכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אַחַד.

תרגום לעברית

שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית נִקְוָדָה בְּחֻלָּל שְׁלָה, (שהיא שבת ברית), י' שַׁבַּת חֻלָּל, חֻלָּל אֶת מִי? אֶת אוֹתָהּ נִקְוָדָה, מְחַלְלִיהָ מוֹת יוּמָת, לְמִי שְׁמַכְנִים נִכְרְיָה בְּחֻלָּל שְׁלָה, שְׁהִיא רְשׁוֹת הָרַבִּים, יִין נֶסֶךְ זֹנָה, וּמִשׁוּם זֶה כָּאֵן צָרִיךְ יִרְאָה, וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁית יִר' א שַׁב' ת. זֶהוּ שְׁכָתוּב אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֵת שַׁבַּתִּי תִשְׁמְרוּ, וּמִי שְׁמַכְנִים רְשׁוֹת נִכְרְיָה בְּחֻלָּל שְׁלָה, שְׁהִיא רְשׁוֹת הָרַבִּים, יִין נֶסֶךְ זֹנָה, עֲלִיו נֶאֱמַר אֶת מִקְדָּשׁ יְהוֹ"ה טִמָּא וְנִכְרְתָה וכו', וְהִנֵּקְדָה הַזֶּה הִיא אוֹת שֶׁל שַׁבַּת, אוֹת שֶׁל יָמִים טוֹבִים, אוֹת שֶׁל תַּפְלִין, אוֹת שֶׁל בְּרִית מִילָה, עֲטֶרֶת הַבְּרִית, כְּתָר שֶׁל סִפְר תוֹרָה קוֹרְאִים לוֹ, כְּתָר בְּרֵאשׁ כָּל צַדִּיק, הִנֵּקְדָה שְׁעֲלִיהָ נֶאֱמַר אָדָם וְחֹהָה שְׁהִיוּ דוּ פְּרָצוּפִים, וְעֲלִיהָ אֶמְרָה הִלְכָנָה אִי אֶפְשָׁר לְשַׁנֵּי מְלָכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אַחַד.

רָזָא דָּא לְחַכְמֵי לְבָא אֶתְמַסֵּר, (דא) (נ' א' ד' ו') אִיהוּ ה' בְּתִרְאָה, דְּתִרְוִיָּהוּ י', וְכָה אֶתְעֲבִידוּ חַד, וְהָאֵי נְקוּדָה אִיהִי סְתִימָא וְחֲתוּמָה בְּשִׁית יוֹמִין דְּחוּל, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל מו א) יְהִי סָגוֹר שְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה בְּמַאי בָּאֵת ו', (ב') סְתִים בָּאֵת ו' בּו' יוֹמֵי דְחוּל, וּבִיּוֹמָא שְׂבִיעָאָה אֶתְפְּתַחַת לְקַבְּלָא לְבַעֲלָהּ, וּבְגִין דָּא זְוּגָא דְתַלְמִידֵי חֲכָמִים מְשַׁבֵּת לְשַׁבָּת, וְיִרְתִּין נִשְׁמָתִין קַדִּישִׁין חֲדָתִין לְבְנֵיהוּ.

תרגום לעברית

הסוד הַזֶּה נִמְסַר לְחַכְמֵי הַלֵּב, (זו) (ד' ו') הִיא ה' אַחֲרוֹנָה, שְׁשִׁנִּיהֶם י', וְכָה נַעֲשׂוּ אֶחָד, וְהִנְקֻדָּה הַזֹּאת הִיא סְתוּמָה וְחֲתוּמָה בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל. זֶהוּ שְׁכָתוּב יְהִי סָגוֹר בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בְּמָה? בָּאוֹת ו', (ב') סְתוּמָה בָּאוֹת ו', בּו' יָמוֹת הַחֹל, וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִפְתַּחַת לְקַבֵּל אֶת בַּעֲלָהּ, וּמִשּׁוּם זֶה הַזְּוּג שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מְשַׁבֵּת לְשַׁבָּת, וְיִוָּרְשִׁים נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת חֲדָשׁוֹת לְבְנֵיהֶם.

טקסט התיקונים

וּבְגִין דָּא אִיהִי נְקוּדָה אֶתְקַרִּיאַת בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה (בראשית כד טז), כִּד אִיהִי גֵל (נ' א' גז) נָעוּל מַעֲזִין חֲתוּם (שיר ד יב), עַד דְּאֶתְפְּתַחַת לְבַעֲלָהּ, וְכִד אִיהִי סְתִימָא אֶתְקַרִּיאַת יִרְאָה, בְּכָל ו' יוֹמֵי דְחוּל דְּאִיהִי סְגִירָא וְנִטִּירָא, בַּעֲשֵׁר אֲמִירָן וּל"ב אֱלֹהֵי"ם דְּאִינוּן מ"ב אֲתוּוֹן דְּגִבּוּרָה, דְּתַמָּן בִּינָה, בְּשַׁבָּת וַיְכָלוּ הַשָּׁמַיִם, וַיְכָל"ו חֶסֶד דִּימִינָא כְּלִיל ע"ב שְׁמָהּ, דְּתַמָּן חֲכָמָה, כְּמָה דְּאֲמָרָן הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, דְּחִילוּ בְּשִׁית יוֹמִין דְּחוּל אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ (ויקרא יט ג), רַחֲמֵימוּ בְּשַׁבָּת כִּפִּיד אֶת אָבִיהֶּ וְאֶת אִמָּהּ (שמות כ יב), כִּד אֶתְפְּתַחַת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ אֶתְקַרִּיאַת אַהֲבָה, וּמִדְּחִילוּ וּרַחֲמֵימוּ אֶתִּיהִיבוּ פְקוּדִין דַּעֲשָׂה וְלֹא תַעֲשָׂה.

ומשום זה הנקדה נקראת בתולה, ואיש לא ידעה, כשהיא גל (גן) נעול מעין חתום, עד שנפתחת לבעלה, וכשהיא סתומה, נקראת יראה, בכל ששת ימי החל שהיא סגורה ושמורה בעשר אמירות ושלשים ושנים אלהי'ם, שהם ארבעים ושנים אותיות הגבורה, ששם בינה, בשבת ויכלו השמים, ויכל'ו החסד של הימין כולל שבעים ושנים שמות, ששם חכמה, כמו שאמרנו הרוצה להחכים ידרים. יראה בששת ימי החל, איש אמו ואביו תיראו, אהבה בשבת, כבד את אביו ואת אמו. כשנפתחת לבעלה נקראת אהבה, ומיראה ואהבה נתנו מצוות עשה ולא תעשה.

טקסט התיקונים

◆ תקונא שבע ותלתין ◆

בראשית איהו ברי'ת, ודאי כד איהו בלבושין דאלין קליפין דאינון ערלה ופריעה, צריך תמן דחילו, ועלייהו אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לה אלהים אחרים על פני, והאי אות לא ירתין ליה אלא ישראל, דלית אות ברית עד דעברין מנייהו אלין קליפין, דאינון ערלה ופריעה באטיפו דדמא.

תרגום לעברית

תקון שבעה ושלשים, בראשית הוא ברי'ת, ודאי כשהוא בלבושין של הקלפות הללו שהן ערלה ופריעה, שם צריך יראה, ועליהם נאמר לא יהיה לה אלהים אחרים על פני, והאות הזו אין יורשים אותה אלא ישראל, שאין אות ברית עד שמעבירים את הקלפות הללו מהם, שהן ערלה ופריעה עם הטפת דם.

תִּלְתִּי קְלִיפִין אֵינוֹן בְּעֶרְלָה לְקַבֵּל תִּלְתִּי קְלִיפִין דְּאַגְוָזָא, וְעַלֵּייהוּ אֶתְמַר (בראשית א ב) וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וְכָהוּ וְחֹשֶׁךְ, תֵהוֹ קוּ יָרוֹק קְלִיפָה קְדָמָא, כָהוּ קְלִיפָה תְנִינָא, חֹשֶׁךְ קְלִיפָה תְלִיתָא, וְתִלְתִּי אֵלִין דָּא עַל גַּב דָּא, לְקַבֵּל תִּלְתִּי גִוּוּנִין דְעִינָא, דְאֶתְמַר כָהוֹן (במדבר טו לט) וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם וְכו', לְקַבֵּלֵיהוּ תִלְתִּי גִוּוּנִין דְקֻשָּׁת, דְכָהוֹן נִקְרָא בֵת עֵין דְאִיְהִי נִקְוָדָה אוֹת בְּרִית, עֲלָה אֶתְמַר (בראשית ט טז) וּרְאִיתִיָּה לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וְעַלֵּייהוּ אֶתְמַר תִּלְתִּי זְמַנִין כָּל גּוֹיִם וְכו' כִּי אֲמִילָם (תהלים קיח יט), וְאִימְתִי יַעֲבֹר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הֵנִי קְלִיפִין מַעֲלָמָא וְיִזְכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, בְּזִמְנָא דְפּוֹרְקָנָא, הֵדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה ל כ) וְלֹא יִכְנָף עוֹד מוֹרִיָּה, אִימְתִי לְבַתֵּר דְמַתְעַבְרִין תִּלְתִּי קְלִיפִין בִּישִׁין מִינָה, וּבְזִמְנָא דְאִיְהִי מַתְלַבֶּשָׁא בְּאֵלִין קְלִיפִין אִיְהִי אֲמַרְתִּי אֵל תְּרַאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחַרְחֶרֶת (שיר א ו), דְבְּאֵלִין קְלִיפִין אִיְהִי מַתְחַלְלָת, וּבְגִין דָּא מַתְחַלְלִיָּה מוֹת יוֹמָת (שמות לא יד).

תרגום לעברית

שֶׁלש קלפות הן בְּעֶרְלָה כְּנֻגַּד שֶׁלש קלפות הָאֵגְוָז, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וְכָהוּ וְחֹשֶׁךְ. תֵהוֹ - קוּ יָרוֹק, קְלִפָּה רֵאשׁוֹנָה, כָהוּ - קְלִפָּה שְׁנִיָּה, חֹשֶׁךְ - קְלִפָּה שְׁלִישִׁית, וְשֶׁלש אלו זו על גַּב זו, כְּנֻגַּד שֶׁלשֶׁת צְבָעֵי הָעֵין, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם וְכו', כְּנֻגַּד שֶׁלשֶׁת צְבָעֵי הַקֻּשָּׁת שֶׁבָּהֶם נִקְרָא בֵת עֵין, שֶׁהִיא נִקְוָדָה אוֹת בְּרִית, עֲלֶיהָ נֶאֱמַר וּרְאִיתִיָּה לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר שֶׁלש פְּעָמִים כָּל גּוֹיִם וְכו' כִּי אֲמִילָם, וּמְתִי יַעֲבִיר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַקְלָפוֹת הַלָּלוּ מִן הָעוֹלָם וְיִזְכּוֹר בְּרִית עוֹלָם? בְּזִמְנָה הַגָּאֻלָּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְלֹא יִכְנָף עוֹד מוֹרִיָּה, מְתִי? אַחֵר שִׁיעֲבִירוּ שֶׁלש הַקְלָפוֹת הָרְעוֹת מִמֶּנָּה, וּבְזִמְנָה שֶׁהִיא מַתְלַבֶּשֶׁת בְּקְלָפוֹת הַלָּלוּ, הִיא אוֹמַרְתִּי אֵל תְּרַאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחַרְחֶרֶת, שֶׁבְּקְלָפוֹת הַלָּלוּ הִיא מַתְחַלְלָת, וּמִשּׁוֹם זֶה מַתְחַלְלִיָּה מוֹת יוֹמָת.

תהו"ם אִיהוּ הַמּוֹנִי'ת, לַגִּבִּיּוֹת צָרִיךְ פְּרִיעָה בְּאִטִּיפוֹ דְדָמָא, וְעַד דְּאִתְפְּרַע הָאִי פְּרִיעָה אִיהִי לָא אִתְגַּלְיָא בְּעָלְמָא, וְלֹא יְהֵא אוֹת בְּעָלְמָא, וְרָזָא דְמִלָּה כַּד אִתְעַבְר מִינָה עָרְלָה וּפְרִיעָה רוּמִי וְקוּשְׁטָאנְדִינָא, מִיָּד אִתְגַּלְיָא אוֹת בְּעָלְמָא, לְהֵהוּא דְאִתְמַר בֵּיה (שם ג יב) וְזֶה לָךְ הָאוֹת כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ, לְקִימָא בֵּיה קָרָא (מיכה ז טו) כִּימִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.

תרגום לעברית

תהו"ם הִיא הַמּוֹנִי'ת, אֵלֶּיךָ צָרִיךְ פְּרִיעָה עִם הַטָּפֶת דָּם, וְעַד שֶׁנִּפְרַעַת הַפְּרִיעָה הַזֹּאת, הִיא לֹא מִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְלֹא תִהְיֶה אוֹת בְּעוֹלָם, וְסוּד הַדְּבָר, כְּשֶׁעוֹבְרִים מִמֶּנָּה עָרְלָה וּפְרִיעָה, רוּמָא וְקוּשְׁטָאנְדִינָא, מִיָּד מִתְגַּלֶּה הָאוֹת בְּעוֹלָם לְאוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְזֶה לָךְ הָאוֹת כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ, לְקַיֵּם בּוֹ הַכְּתוּב כִּימִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.

טקסט התיקונים

וּבְגִין דָּא אֶלְעָזָר בְּרִי לָא תַצְפִּי לְרַגְלָא דְמִשְׁיחָא עַד דְּתַחֲזִי קִשְׁתַּת בְּגוּוֹנוֹי נְהִירִין, אוּ עַד דְּאִתְגַּלְיָא אוֹת בְּעָלְמָא, מֵאִי אוֹת. אֶלָּא דֶּרֶךְ כְּכַב מִיַּעֲקֹב (במדבר כד יז), דָּא אֵת י' אוֹת בְּרִית, וּמִיָּד וְקָם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל לְגַבָּהּ, הֵהוּא דְאִתְמַר בֵּיה (דברים לג ה) וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ (חסר),

תרגום לעברית

וּמִשּׁוּם זֶה, אֶלְעָזָר בְּנִי, אֵל תַּצְפֶּה לְרַגְלֵי מִשְׁיחָא, עַד שֶׁתִּרְאֶה אֶת הַקִּשְׁתַּת בְּגוּוֹנֶיהָ הַמְּאִירִים, אוּ עַד שֶׁיִּתְגַּלֶּה אוֹת בְּעוֹלָם. מַה זֶה אוֹת? אֶלָּא דֶּרֶךְ כְּכַב מִיַּעֲקֹב, זֶה הָאוֹת י', אוֹת בְּרִית. וּמִיָּד וְקָם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ.

תא חזי יומא חדא שאילנא

תרגום לעברית

בא וראה, יום אחד שאלתי את אליהו, למה שמים הערלה בכלי עפר? אמר לי, שמעתי בשיבה, שערה הוא נחש, וכיון שמעבירים אותו ממקומו, צריך לתת לו מזונו, זהו שפתוב ונחש עפר לחמו, ובנדאי, בני, בזה נצל אדם מדין חבוט הקבר, והדם שמטיפים מהפריעה, לתת מזון לאותו הפלב שהוא רוצח, ובזה נצל אדם מחרבו של מלאך המות.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.